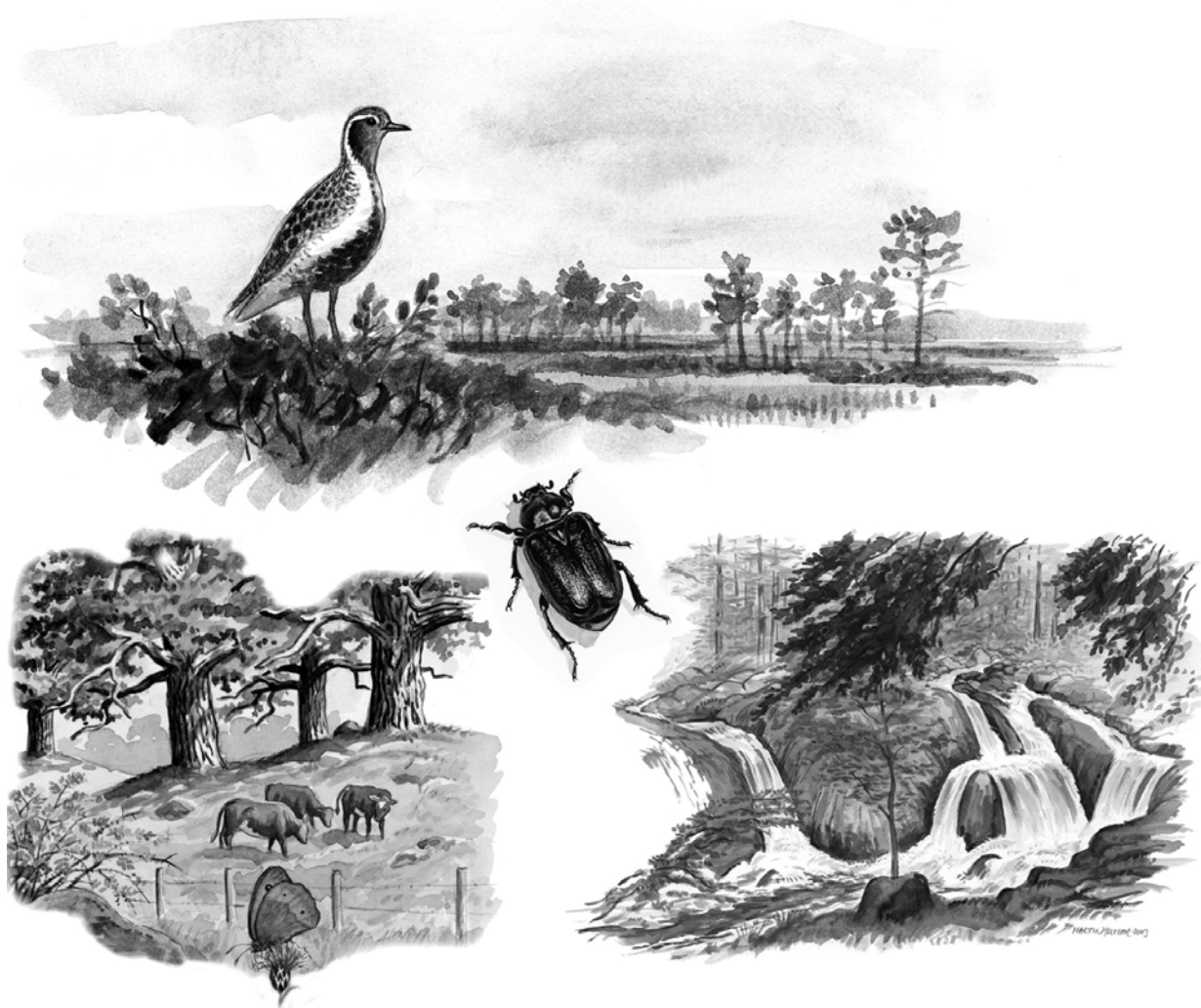

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0540088 Eahagen

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingssmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Sofia Åström

BEVARANDEPLAN Diarienummer:
Fastställd 511-13399-2005
2005-08-15

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0540088 Eahagen

Kommun: **Skara** *Områdets totala areal:* **345 ha**

Områdestyp: **pSCI** *Biogeografisk region:* **Boreal**

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

- 3140 - Kalkrika oligomesotrofa vatten med bentiska kra
- 6210 - Kalkgräsmarker (*viktiga orkidélokaler) nedanför
- 6270 - Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*
- 6410 - Fuktängar med blåtåtel eller starr
- 7230 - Rikkärr
- 9020 - Boreonemoral ädellövskog*
- 9070 - Trädklädd betesmark
- 9160 - Näringsrik ek eller ek- avenbokskog
- 91E0 - Svämlövskog*
- 1318 - Dammfladdermus

Bevarandeplanen behöver uppdateras!

Enligt nuvarande kunskap om området vet vi att

även följande naturtyper finns:

9080 - Lövsumpskog

följande naturtyper inte finns eller inte har naturtypsstatus:

7230 - Rikkärr

91E0 - Svämlövskog

Utvecklingsmark till ytterligare naturtyper kan finnas. Detta är viktigt att ta hänsyn till.

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

De viktigaste naturvärdena i området är knutna till den mycket varierande lövträdsklädda hagmarksmiljön, som erbjuder livsmiljöer för en lång rad arter, och till de kalkrika och hydrologiskt mycket speciella sjöarna.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i januari 1997.

Beskrivning av området

Området utgörs av det välutbildade så kallade kamelandskapet som omger sjöarna Ämten, Flämsjön och Rommen inom gränserna för reservatet Eahagen-Öglunda ängar. Kamelandskapet är ett spår efter istiden, och karakteriseras av en mångfald av små sjöar och mjuka kullar som

präglar en stor del av det omgivande landskapet. Området ingår i Sjöråsåns och Mariedalsåns huvudavrinningsområden. Markerna är kalkrika, och sjöarna har ett högt pH.

Fastmarksdelarna av området präglas av lövskog, lövrika betesmarker och öppna betesmarker, de senare huvudsakligen på före detta åkermark. Lövskogarna betas delvis, och har tidigare brukats som åker, äng eller betesmark sedan mycket lång tid. Landskapet är mångformigt och småskaligt, vilket skapar gynnsamma förutsättningar för ett rikt fågel- och insektsliv. Insektslivet gynnas även av förekomsten av fina, men bitvis tätt bevuxna, brynmiljöer. I de äldre skogpartierna finns en ganska rik lundflora med arter som vårärt, storrams, trolldruva och skogsbingel. I några av de öppna betesmarkerna finns det kvar partier med artrik naturbetesmark karakteriserad av arter som brudbröd, gullviva, ormrot, hirsstarr, slåttergubbe och olika arter vaxskivlingar. Lövskogen innehåller ett glest bestånd av äldre träd, huvudsakligen ek, lind och ask. Lindarna bär tydliga spår av lövtäkt liksom en del av de andra äldre träden. Flertalet av de äldsta träden är trängda av yngre lövträd i den alltmer slutna skogen. I östra delen av området finns ett parti med örtrik granskog med stora lövinslag. Granen är troligen planterad och växer på före detta ängsmark. I detta område finns goda förutsättningar för en rik förekomst av död ved.

I området förekommer törnskata och mindre hackspett, samt ytterligare ett femtontal arter som är uppförda på den nationella rödlistan. Insektslivet i området är inte särskilt väl undersökt, varför det kan antas att listan på krävande/hotade arter skulle kunna utökas betydligt om sådana undersökningar gjordes. Strax norr om Flämsjön, utanför Natura 2000-området, har spår efter läderbagge hittats under 1990-talet, vilket kan tyda på att arten kan förekomma även inom området. I Vallesjöarna finns dessutom fortfarande kvar en relativt rik stam av flodkräfta, detta bestånd utgör det enda kvarvarande beståndet av flodkräfta i före detta Skaraborgs län

Bevarandemål

Målet är att området ska utgöras av kalkrika små sjöar omgivna av ett småskaligt mosaiklandskap med höga naturvärden knutna till trädklädda och öppna betesmarker samt till lövskogar. För att skogens mångformighet, med inslag av gläntor, bryn och jätteträd, skall bevaras är fortsatt betesdrift en förutsättning.

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms då basinventeringen är genomförd. Efter denna inventering kommer också x, y eller liknande mål ersättas med siffror och arter. Mål inom parantes är preliminära och kan komma att ändras.

Markägareförhållanden

Privat och statligt ägande

Vad kan påverka negativt

Följande faktorer kan påverka områdets naturvärden negativt. Det finns ytterligare påverkan beskriven för respektive naturtyp och art.

Området i allmänhet

- Ett mindre hänsynsfullt friluftsliv kan orsaka slitage och skador på naturvärden i området – området tål dock ett omfattande antal besökare om dessa bara iakttar en god hänsyn för naturvärdena i området.
- Omfattande eller felaktiga röjningar och avverkningar kan skada naturvärdena knutna till träd och buskar.

Öppna och trädklädda betesmarker (naturtyperna 6210, 6270, 6410, 9070)

- Igenväxning hotar värdena knutna både till de öppna betesmarkerna, till de lövrika betesmarkerna och dessutom till de gamla träden som står i redan igenvuxna marker.

- De artrika naturbetesmarkerna kan utarmas vid alltför svag hävd, vilken gynnar beteskänsliga ohävsarter på bekostnad av mer hävdgynnade.
- Betesmarkerna kan skadas av gödsling, tillskottsutfodring, sambete med gödsblad vall, eller av så hög beläggning att betesdjuren orsakar omfattande tramskador.

Vattenmiljöerna

Ett speciellt hot knutet till vattenmiljöerna är risken för att smittor sprids till dem via avrinningsvägarna – detta är för närvarande ett påtagligt hot när det gäller flodkräftepopulationen i sjöarna.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Området är förutom Natura 2000-bestämmelserna skyddat som naturreservat. Området utgör riksintresse för naturvård, kulturmiljövård och friluftsliv. Delar av området ingår i ett nationellt utpekad och regionalt värdefullt odlingslandskap. Åtgärdsplaner för EUs miljöersättningssystem finns upprättade för delar av området.

- Reservatsföreskrifterna omfattar inte lövskogens skötsel och eventuella avverkningar, vilket gör att det finns ett stort behov av att revidera dem.

- En ny skötselplan bör tas fram för området (detta arbete är påbörjat). Pågående igenväxning av tidigare öppna och hävdade marker är idag det största problemet i reservatet, vilket gör att det finns ett stort behov av att se över skötseln av markerna och att åtgärda de brister som finns idag. Det kan också finnas behov av att reglera det friluftsliv som är knutet till vattenmiljöerna, för att säkerställa att ingen oönskad smittspridning sker den vägen.

Skötsel (se även åtgärder för respektive naturtyp och art).

- Äldre, vidkroniga hagmarksträd bör friställas försiktigt.

Bevarandestatus

Bevarandestatusen är beskriven under respektive naturtyp och art.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Ahlberg, O. & Kardell, L. 1997: Remmingstorp – Från herresäte till skogs-laboratorium. Västergötlands tryckeri, Skara. ISBN 91-630-5075-7.

Andersson, L & Löfgren, R. 2000: Sydsvenska lövskogar och andra lövbärande marker. Naturvårdsverket. Rapport 5081.

- Bengtsson, O. 2002: Förslag till skötselplan för naturreservatet Eahagen-Öglunda ängar.
- Cederberg, B., Löfroth, M. 2000: Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Gärdenfors, U., 2000: Rödlistade arter i Sverige 2000– The 2000 Red List of Swedish Species. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Jordbruksverket, 2005. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004. Objektrapport Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1975: Beslut och Skötselplan för det planerade naturreservatet Eahagen-Öglunda ängar.
- Naturvårdsverket. 1999: Handbok för miljöövervakning. Fältinstruktion samt beskrivning av undersökningstyper för Substratinventering och Bestånds- och ståndortsinventering inom delprogram-met Extensiv övervakning av skogsbiotopers innehåll med in-riktning mot biologisk mångfald. Version 1. Erhålls via natur-vårdsverkets hemsida: www.environ.se.
- Naturvårdsverket. 1997: Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000.
- Nilsson, D. 1959: Eahagens naturreservat jämte omgivningar. En provbit av Valle härads kamelandskap. I "Från Falbygd till Vänerkust" sid. 87-100.
- Skogsstyrelsen. 1995: Instruktion för Datainsamling vid inventering av nyckelbiotoper. Jönköping.
- Västgötabergets svampklubb. 2001: Sammanställda artlistor. Stencil.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

3140 Kalkrika oligomesotrofa vatten med bentiska kransalger

Beskrivning: Naturtypen finns framför allt i Flämsjön. Kransalger förekommer även i Ämten och eventuellt i Rommen. Sjöarna Ämten och Rommen bör dock sannolikt föras till naturtyp 3130 eller 3150. Flodkräfta förekommer som ett restbestånd i sjöarna.

Naturtypen "Kalkrika, oligomesotrofa vatten med bentiska kransalger" utgörs av kalkrika sjöar med relativt näringsfattigt och klart vatten och en vegetation som domineras av kransalger (*Chara*, *Nitella*) samt humösa (brunfärgade) kalkrika sjöar i anslutning till rikkärr eller källpåverkade myrar. Förutom kransalger kan vegetationen domineras av kalkkrävande vattenmossor (*Scorpidium*). Naturtypen kan förekomma som delområde i sjöar med lägre kalkhalt där lokal källpåverkan och ställvis förekommande kalk i sediment och berggrund ger förutsättning för naturtypens karaktäristiska vegetation. Kransalgerna har normalt kalkutfällningar (knastrar) och bildar ofta en tät matta som täcker botten och vattenstranden. Utbredningen av kransalger uppträder dock i många sjöar mer eller mindre cykliskt varför sjöar med periodiskt låg förekomst av kransalger ryms inom naturtypen. Representativa sjöar av typen har klart och neutralt-basiskt vatten.

Naturtypen är känslig för påverkan på hydrokemin (till exempel ökade halter av närsalter, miljögifter eller andra föroreningar) och hydrologin (till exempel fluktuationer i vattenståndet), konkurrens från för naturtypen främmande arter eller fiskstammar och förändrad artsammansättning. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna. Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus är klart vatten och förekomst av mattbildande kransalgsbestånd.

Bevarandemål: Areal
- Arealen av naturtypen ska vara minst x (109) hektar.

Struktur och funktion

- Vattenmiljöerna skall inte vara påverkade av utsläpp eller smittor.
- Totalfosforhalten ska vara lägre än 25 µg/l (tillståndsklass 2).
- pH-värdet ska vara högre än 7 (tillståndsklass 1).
- Vattenfärgen får högst ha en absorbans på 0,05 Abs f400/5 eller ett färgtal på högst 25mgPt/l (tillståndsklass 2).
- Siktdjupet ska minst vara 5 meter (tillståndsklass 2).
- Vass och flytbladsvegetation får högst täcka x % av vattenytan.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxtarter ska bibehållas eller öka. Därför ska minst 2 av de typiska kärlväxtarterna y och z förekomma i minst x% av provytorna.
- Förekomsten av typiska algarter ska bibehållas eller öka. Därför ska minst 2 av de typiska algarterna y och z förekomma i minst x% av provytorna.

Negativ påverkan: Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:
- Åtgärder som påverkar sjöarnas hydrologi, till exempel dikning eller dämning i tillflöden eller i angränsande våtmarker.
- Spridning av vattenburen smitta, till exempel kräftpest.
- Läckage av näringsämnen från närliggande verksamheter.
- Luftburna föroreningar.

Bevarandeåtgärder: Bevarandeåtgärder för naturtypen är de som beskrivits för området som helhet.

Bevarandestatus: God.

Uppföljning:

Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6210 Kalkgräsmarker (*viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen

Beskrivning:

Naturtypen finns i tre mindre partier med relativt artrik naturbetesflora i sydöstra delen av området. De betas tillsammans med omgivande åkerlandskap. Två av områdena ligger i närheten av Ledsgården. Sydost om gården ligger ett område med ett glest träd- och buskskikt. Området väster om gården är en liten igenväxande kulle som har ett väl utvecklat och artrikt buskskikt som dock håller på att sluta sig så att både fältskiktets hävdgynnade flora slås ut och buskarna skadas av inbördes konkurrens. Det tredje området ligger söder om Änten, och utgörs av en liten naturbetesmark som ligger som en ring kring ett litet lövbevuxet kärr.

Bland de hävdgynnade arter som förekommer märks brudbröd, gullviva, rödkämpar, bockrot, jungfrulin, darrgräs, jordtistel och revfibbla. I buskskiktet finns rikligt med nypon, vildapel, hagtorn etc. i trädskiktet märks bland annat oxel och fågelbär.

Den generella definitionen för naturtypen är att den utgörs av torra till friska, hävdpräglade, kalkrika gräsmarker nedanför trädgränsen, ofta med ett rikligt inslag av örter. Naturtypen finns på tydlig kalkmark och marker med särskilt kalkkrävande kärlväxter. Gräs och örter ska täcka minst 50 % av markytan. Ibland kan dessa marker vara viktiga orkidélokaler. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar kan vara mellan 0 och 30 %, det får dock inte vara träd och buskar av igenväxningskaraktär. Enbuskar får inte täcka mer än 5 % förutom i de fall då naturtypen utgör en viktig orkidélokal.

Naturtypen är känslig för utebliven eller förändrad hävd, näringstillförsel, ändrade hydrologiska förhållanden, minskad areal och exploatering i eller i anslutning till området. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Naturtypens areal ska vara minst x (0,78) hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).

- Negativa indikatorarter ska inte förekomma med mer än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkäx, brännässla, åkertistel, krusskräppa, önbräken, samt blommande exemplar av grenrör, hundäxing och hässlebrodd).

- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdad landskap ska vara högst x (30) %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

- Det ska finnas minst x stycken hamlade träd.

- Det ska finnas minst x stycken grova och x stycken ihåliga lövträd.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x av de typiska kärlväxtsarterna (jordtistel, jungfrulinarter, rödkämpar, fältvädd) ska förekomma i minst y% av provytorna.

- Förekomsten av typiska fjärilar ska bibehållas eller öka. Minst x av de typiska fjärilsarterna a,b, c etc ska finnas i minst y% av transekterna.

<i>Negativ påverkan:</i>	Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är: <ul style="list-style-type: none">- Upphört bete eller svagt betetryck kan leda till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran.- Brist på unga ekar av hagmarkskaraktär är på sikt negativt för de naturvärden som är kopplade till grov ekarna.- Gödsling, tillskottsutfodring och sambete med gödslad vall är exempel på åtgärder som ger näringstillförsel till marken vilket kan missgynna den konkurrenssvaga floran- Nedfall av luftburna föroreningar och kväve kan påverka artsammansättningen i fältskiktet negativt.- Kalkning och insådd av främmande arter kan påverka floran negativt.- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin kan vara negativt för den dynglevande insektsfaunan.- Floran kan påverkas av till exempel schaktning eller användning av marken för upplag eller av åtgärder som ger körskador.
<i>Bevarandeåtgärder:</i>	Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen): <ul style="list-style-type: none">- Fortsatt bete- Rövning av sly och buskar bör ske vid behov
<i>Bevarandestatus:</i>	Måttlig.
<i>Uppföljning:</i>	Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6270 Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*

Beskrivning:

Naturtypen finns i de relativt öppna betesmarker i reservatets östra del strax söder om Flämsjön. Gräsmarken är i stort sett opåverkad av kväve. I norra delen finns ett par mindre kullar på sidorna om en ganska flack, bitvis fuktig gräsmark, medan den södra delen är kuperad och genomkorsas av ett par branta åsryggar. Delar av området klassas som 6270, andra delar kan eventuellt klassas som 9070. Området har ett glest trädskikt som i söder delvis består av äldre, spärrgreniga ekar. Här finns också andra trädslag som björk, klibbal, tall, gran och ask och även dessa trädslag representeras delvis av äldre träd. I hagen finns också ett glest buskskikt som främst består av enstaka, spridda enar, rosor, hassel och vildapel. På frisk till torr mark hittar man flera arter knutna till naturliga, ej kvävepåverkade, gräsmarker, exempelvis ängshavre, mandelblom, gökärt, prästkrage, rödkämpar och knippfryle. Här finns också flera arter vaxskivlingar och fingersvampar med liknande krav på sin växtplats. Dessutom trivs här olika arter gräshoppor som kortvingad ängsgräshoppa, slättergräshoppa och backgräshoppa. Fuktigare avsnitt (som inte ingår i denna naturtyp, men möjligen kan föras till 6410) domineras av tuvtåtel. Området betas av nötdjur och på torr eller frisk mark är betestrycket högt medan de fuktiga tuvtåtelmarkerna betas i något mindre omfattning.

Naturtypen återfinns också strax söder om Remmingstorp på Flämsjöns västra strand, vid Mellombergen. Det är en betad ekhage med stort inslag av lind. I delar av området är trädskiktet glest, i andra delar mer slutet. Buskskiktet är glest och består av hassel, en och rosbuskar. Hävden är god till svag. Till skillnad från andra delar av Natura 2000-området är markerna här inte tydligt kalkpåverkade. Fältskiktet innehåller en rad arter som är knutna till naturliga, magra gräsmarker, så som slättergubbe, gökärt, vårbrodd, knippfryle, ormrot, ängsvädd, smörboll och gullviva.

Generellt sett utgörs naturtypen av artrika, hävdpräglade gräsmarker på torra-friska, silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar får vara max 30 %, det får dock inte vara träd och buskar av igenväxningskaraktär. Hävdgynnade växter ska finnas. I fältskiktet får täckningsgraden av ris vara max 40 %.

Naturtypen är känslig för ökad näringstillförsel, beskuggning och förnaansamling (igenväxning), utebliven eller förändrad hävd, minskad areal samt exploatering. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna och konkurrens från för området främmande arter.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen artrika låglandsgräsmarker ska vara minst x (3,6) hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
- Negativa indikatorarter ska inte förekomma med mer än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, samt blommande exemplar av grenrör, hundäxing och hässlebrodd).
- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdad landskap ska vara högst x (30)%. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Antalet hamlade (lövtuktade) träd ska vara minst x stycken.
- Antalet grova träd ska vara minst x stycken och antalet ihåliga träd ska vara minst x stycken.

Typiska arter*

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxtarterna (slättergubbe, ormröt, ängsvädd, gullviva, mandelblom, rödkämpe) ska förekomma i minst y % av provytorna.
- Förekomsten av typiska fjärilsarter och spillningslevande bladhorningar ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av arterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av transekterna.

* x, y, a etc innebär att värdet är oklart. Ett värde inom parantes innebär ett preliminärt uppskattat värde, justering kan komma att ske.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Upphört bete eller svagt betetryck kan leda till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran.
- Brist på unga ekar av hagmarkskaraktär är på sikt negativt för de naturvärden som är kopplade till grova ekar.
- Gödning, tillskottsutfodring och sambete med gödslad vall är exempel på åtgärder som ger näringstillförsel till marken vilket kan missgynna den konkurrenssvaga floran
- Nedfall av luftburna föroreningar och kväve kan påverka artsammansättningen i fältskiktet negativt.
- Kalkning och insådd av främmande arter kan påverka floran negativt.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin kan vara negativt för den dynglevande insektsfaunan.
- Floran kan påverkas av till exempel schaktning eller användning av marken för upplag eller av åtgärder som ger körskador.

Bevarandeåtgärder:

Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen):

- Fortsatt bete
- Röjning av sly och buskar bör ske vid behov

Bevarandestatus:

God.

Uppföljning:

Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6410 Fuktängar med blååtäl eller starr

Beskrivning:

Naturtypen finns i flera mindre områden. Strandängar vid "Eahagen" söder om Remmingstorp, en liten starrdominerad strandäng på Ämtens södra sida samt eventuellt även tuvåtældominerade partier och fuktiga delar av betesmarkerna i reservatsets östra delar kan föras hit.

Naturtypen utgörs av hävdpräglade fuktängar med blååtäl eller starr. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar får vara max 30 %, det får dock inte vara träd och buskar av igenväxningskaraktär. Hävdgynnade växter ska finnas. Det finns två undertyper av naturtypen. 6410a utgörs av fuktängar på neutrala till alkaliska, kalkrika jordar med ett varierande vatteninnehåll. Denna undertyp är ofta relativt artrik, ett exempel är kalkfuktängen. 6410b är fuktängar på surare jordar med blååtäl, tåg- och starrarter. Den kan vara rik på torv. Denna undertyp varierar beroende på hävd och hävdintensitet.

Naturtypen är känslig för utebliven eller förändrad hävd, näringstillförsel, ändrade hydrologiska förhållanden och uteblivna översvämningar (där översvämningar är naturliga, t.ex. på strandängar), minskad areal och exploatering i eller i anslutning till området. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen fuktängar med blååtäl eller starr ska vara minst x (0,7) hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
- Negativa indikatorarter ska inte förekomma med mer än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa samt blommande exemplar av grenrör, rörflen och älgört).
- Minst x % av vattenstranden ska vara blå bård. Sturvuxna igenväxningsindikatorer ska inte förekomma i täta bestånd större än 10 m² (sturvuxna igenväxningsindikatorer är vass, rörflen, jättegröe, kaveldun eller sjösäv).
- Naturtypen är som regel busk- och trädfri. Krontäckning av träd och buskar ska vara högst x %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxtarterna (hirstarr, smörboll, ängsvädd) ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Upphört bete eller svagt betetryck kan leda till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran.
 - Åtgärder inom eller i anslutning till området som kan påverka områdets hydrologi, till exempel dikning eller körsador.
 - Gödning, tillskottsutfodring och sambete med gödning är exempel på åtgärder som ger näringstillförsel till marken vilket kan missgynna den konkurrenssvaga floran
 - Nedfall av luftburna föroreningar och kväve kan påverka artsammansättningen i fältskiktet negativt.
 - Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin kan vara negativt för den dynglevande insektsfaunan.
-

Bevarandeåtgärder: Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen):
- Fortsatt bete i de områden som betas.
- Röjning av sly och buskar bör ske vid behov.

Bevarandestatus: Måttlig.

Uppföljning: Se tillsviðare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

7230 Rikkärr

Beskrivning: Naturtypen 7230 Rikkärr förekommer troligen inte i området.

Kärrmiljöerna finns på Flämsjöns västra sidan och omges av sumpskog som är tillgänglig för betesdjur. Kärrarna består av en igenväxande liten sjö omgiven av vitmossdominerande kärrmiljöer. Naturtypen kan eventuellt klassas som 7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn.

Bevarandemål: naturtypen utgår

Negativ påverkan: naturtypen utgår

Bevarandeåtgärder: naturtypen utgår

Bevarandestatus: naturtypen utgår

Uppföljning: naturtypen utgår

9020 Boreonemoral ädellövskog*

Beskrivning:

Naturtypen finns framför allt i området mellan Flämsjön och Ämten samt på öarna i dessa sjöar. Dessa områden består av igenvuxna före detta ängs- och betesmarker med ett mycket sammansatt trädskikt dominerat av olika ädellövträd. Ek, lind, alm och ask är vanligast förekommande. Andra trädslag som björk och klibbal förekommer bitvis rikligt. Hassel och try är vanliga arter i buskskiktet. I öppnare partier förekommer ibland kvarstående hagtorn, vildapel och nypon. Fältskiktet är lundartat och rikt, med skogsbingel, blå- och vitsippor, vårärt, storrams och lungört. Delar av områdena är tillgängliga för betesdjur men betespåverkan är ganska liten. I området finns kvarstående äldre träd med en lågt ansatt hagmarkskrona. De yngre träden (<150 år) har i allmänhet skogskaraktär. Död ved förekommer i måttliga mängder, men tillgången kommer sannolikt att öka när trädskiktet åldras.

Naturtypen har en lång kontinuitet som lövträdbärande mark. Trädskiktets krontäckningsgrad är normalt 50-100 % och ädellövträd utgör minst 50 % av grundytan. Viktiga komponenter i trädskiktet är ek, alm, ask, lind och lönn. Inget av trädslagen ek, bergesk, avenbok, (var för sig eller tillsammans) eller bok utgör mer än 50 % av grundytan. Naturtypen är en övergångsform från boreala till nemorala skogstyper och förekommer på mark som är torr-fuktig och relativt näringsrik. Skogens hydrologi får inte vara under stark generell påverkan från markavvattning. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer som varierad ålder på träden, förekomst av död ved och gamla träd och en kontinuitet för de aktuella, förekommande trädslagen. Skogen ska ofta vara i ett sent eller i ett relativt sent successionsstadium. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå. Naturtypen är mycket artrik och rödlistade arter av epifytiska kryptogamer (trädlevande mossor och lavar), vedlevande insekter, samt marklevande flora och fauna förekommer. Artsammansättningen varierar med skogens slutenhet.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet av lövträd och åtgärder som motverkar eller hindrar naturlig åldersspridning och artsammansättning. Den är till stor del beroende av att naturlig dynamik pågår och att det finns stor förekomst av t.ex. död ved, gamla och grova träd. Skuggiga miljöer som har arter beroende av stabila fuktiga förhållanden kan även vara känsliga för kraftig solexponering, medan ljusöppna miljöer är känsliga för skuggning eftersom sådana anpassade arter då lätt konkurreras ut. Naturtypen är känslig för minskad areal och exploatering. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Naturtypens areal ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

- På minst x (90) % av arealen ska andelen ädellövträd i alla skikt utgöra minst x (50) % och finnas i minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.
 - Trädskiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
 - Föryngring av nyckelarter i trädskiktet ska nås i minst x (90) % av området.
- Fördelningen av nyckelarter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
- Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.
 - Andelen arter av grova träd ska bibehållas eller öka så att x, y, z % av respektive art (ek, alm, lind) förekommer bland de grova träden.
 - Gran får förekomma med max x (5) % täckningsgrad.
 - Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)

Typiska arter

- Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska vedsvamparna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska kärlväxterna (blåsippa, lungört, storrams, vårärt) ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden är:

- Avverkning eller annan skogsbruksåtgärd, annat än naturvårdssyfte, i området.
- Avverkningar i närliggande lövskogsbestånd med höga naturvärden.
- Åtgärder inom eller i anslutning till området som kan påverka områdets hydrologi, till exempel dikning eller transporter i samband med skogsbruksåtgärder.
- Ökat inslag av gran eller främmande trädslag som t.ex. sykomorlön.
- Fragmentering leder till minskad kontakt mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt.
- Luftföroreningar och ökat kvävenedfall kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar samt förändra näringsstatus och artsammansättning i fältskiktet.

Bevarandeåtgärder:

Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen):

I allmänhet bör denna naturtyp huvudsakligen lämnas för fri utveckling. I detta område finns dock stora värden knutna till de äldre lövträden som vuxit upp i ett öppnare landskap. Därför bör äldre grova lövträd med hagmarkskaraktärer så som låg och vid krona friställas för att gynna de arter som är knutna till dessa. Luckor och öppna ytor i området bör även i fortsättningen hållas öppna genom återkommande röjning vid behov. Detta för att bibehålla områdets mångformighet. Ett extensivt bete kan vara gynnsamt för områdets naturvärden.

Bevarandestatus:

God.

Uppföljning:

Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9070 Trädklädd betesmark

Beskrivning:

Denna naturtyp utgör av betade ädellövsbevuxna äldre hagmarker och ängsmarker, främst i områdets mellersta delar. Trädskiktet domineras av ekar, men har stora inslag av andra trädslag som lind, björk, ask, alm och al. Äldre lind, ask och alm är på några ställen påverkade av lövtäkt. Floran är mestadels lundartad med arter som blåsippra, lungört, vårärt, storrams, myskmadra och skogsbingel.

Betetrycket i västra delen av området är tillfredställande, medan områden i östra delen inte betas alls eller med svagt betetryck. Buskskiktet innehåller arter som hassel, nypon, hagtorn och try. I de igenväxande markerna i östra delen av områden förekommer ljuskrävande träd som oxel och vildapel. Många av de äldre träden är inträngda bland unga träd och har ofta en döende krona.

Naturtypen har en lång hävdkontinuitet så väl som trädkontinuitet och inslag av gamla träd ska finnas. Bete förekommer normalt i naturtypen. Naturtypen förekommer på fastmark och är torr-blöt och näringsfattig-näringsrik. Träd- och buskskiktets krontäckningsgrad är 30-100% och utgörs av inhemska trädslag. Naturtypen inkluderar betade trädklädda hagmarker och betad skog. Artsammansättningen varierar. I hagmarkerna dominerar lövträd, ofta ek och björk men även lind, ask och i vissa fall tall förekommer. I den betade skogen dominerar oftast barrträd och björk, i södra Sverige även ek/bok. Naturtypen är artrik med arter knutna både till ett betespåverkat fältskikt och till solbelysta hagmarksträd. Trädklädda betesmarker med grova solbelysta lövträd är särskilt värdefulla eftersom träden i regel är artrika för fler organismgrupper. I de fall betad skog finns på kalkmark har den ofta en rik marksvampflora som är hävdgynnad. Antalet rödlistade arter som är knutna till naturtypen är högt. Finns det gott om död ved kan även ett stort antal rödlistade arter knutna till sådana substrat finnas i naturtypen.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet i trädskiktet och brist på t.ex. gamla och grova träd, brist på yngre träd för rekrytering, samt död ved. Naturtypen är också känslig för ökad näringstillförsel, igenväxning och ökad beskuggning, utebliven eller förändrad hävd, minskad areal samt exploatering. Naturtypen är känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna och konkurrens från för området främmande arter.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen trädklädda betesmarker ska vara minst x (8,5) ha eller öka.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl avbetad" menas som regel att betet varit så hårt att ingen skadlig ansamling av förna skett). Lövförna ska inte ha en täckningsgrad på mer än 5%.

- Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5% täckning eller frekvens (Negativa indikatorarter är; hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, blåbär, lingon samt grenrör och hässlebrodd).

- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i välhävda landskap ska vara högst (30) %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (d.v.s. träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

- Antalet hamlade (lövtuktade) träd ska vara minst x stycken.

- I naturtypen ska det finnas minst x (3) stycken grova och x stycken ihåliga lövträd per hektar.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarna () ska förekomma i minst y % av provytorna.

- Förekomsten av typiska lavararter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska lavarterna (gulpudrad spiklav) ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan: Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Upphört bete eller svagt betestryck kan leda till utarmning av floran.
- Brist på unga ekar av hagmarkskaraktär är på sikt negativt för de naturvärden som är kopplade till grova ekar.
- Igenväxning eller ökat graninslag kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Avverkningar med annat syfte än att bevara/förstärka de trädklädda betesmarkernas naturvärden
- Gödsling, tillskottsutfodring och sambete med gödslad vall är exempel på åtgärder som ger näringstillförsel till marken vilket kan missgynna den konkurrenssvaga floran
- Nedfall av luftburna föroreningar och kväve kan påverka artsammansättningen i fältskiktet negativt.
- Kalkning och insådd av främmande arter kan påverka floran negativt.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin kan vara negativt för den dynglevande insektsfaunan.

Bevarandeåtgärder: Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen):

- Fortsatt bete, med ett förbättrat betestryck i de östra delarna.
- Träd som har en lågt ansatt hagmarkskrona bör friställas.
- Gallringar och röjningar i träd och buskskikt för att nå målet för krontäckning. Vid gallring bör äldre, grova och hamlade träd gynnas.
- Återkommande röjning av sly vid behov.

Bevarandestatus: Svag till måttlig.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9160 Näringsrik ek eller ek- avenbokskog

Beskrivning:

Naturtypen finns i extensivt betade eller helt obetade igenväxande ängs- och betesmarker söder om Flämsjön. Trädskiktet i området domineras av ek, men har rika inslag av andra trädslag som lind, alm, ask och björk. De äldre träden har hagmarkskaraktär, och många av lindarna är påverkade av lövtäkt. De äldre ekarna är på flera ställen hårt trängda av yngre träd, något som sannolikt bidrar till att lavfloran på dem är måttligt utvecklad. Buskskiktet i området är dominerat av hassel, men har rika inslag av arter som try, nypon, vildapel, hagtorn etc. Fältskiktet i området har inslag både av lundarter som skogsbingel, blåsippa och lungört, kvävekrävande igenväxningsarter som älgört och hundäxing och kvardröjande hagmarksarter som gullviva och brudbröd.

Naturtypen utgörs av skogar där ek/avenbok (tillsammans eller var för sig) utgör minst 50 % av grundytan och där det finns en kontinuitet av ek/avenbok i området. Inslag av andra lövträd, ofta alm, ask, lind, lönn och hassel kan förekomma. Krontäckningen är normalt 50-100 %. Naturtypen förekommer på torr-fuktig jord, ofta mullrik brunjord. Den underliggande jordarten kan antingen bestå av lera, silt eller grövre, silikatrika jordarter. Naturtypen ligger ofta i sänkor, dalbottnar eller nära vattendrag. Skogen är ofta i ett sent eller i ett relativt sent successionsstadium och ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer som varierad ålder på träden, förekomst av död ved och gamla träd. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå. Fältskiktet är örtrikt och vårbloomingen riklig. Lundarter förekommer och risväxter är sällsynta. Bottenskiikt saknas oftast helt eller utgörs av ett mycket glest mosstäcke. Områden med stor artrikedom med avseende på rödlistade arter knutna till naturtypen kan klassas till näringsrik ek eller ek-avenbokskog även om ett naturskogstillstånd inte hunnit uppkomma efter ett kontinuitetsbrott.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet av lövträd och åtgärder som motverkar eller hindrar naturlig åldersspridning och artsammansättning. Den är till stor del beroende av att naturlig dynamik pågår och att det finns stor förekomst av t.ex. död ved, gamla och grova träd. Skuggiga miljöer som har arter beroende av stabila fuktiga förhållanden kan även vara känsliga för kraftig solexponering, medan ljusöppna miljöer är känsliga för skuggning eftersom sådana anpassade arter då lätt konkurreras ut. Naturtypen är känslig för minskad areal och exploatering. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen av naturtypen ska vara minst x (11) ha eller öka.

Struktur och funktion

- På minst x (90) % av arealen ska andelen nyckelararter i trädsiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och finnas i minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.
 - Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
 - Föryngring av nyckelararter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.
- Fördelningen av nyckelararter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
- Det ska finnas minst x (5) st grova och/eller gamla träd per ha.
 - Gran får förekomma med max x (5) % täckningsgrad.
 - Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)
 - Vedartad igenväxningsvegetation högre än 2 m får inte förekomma inom en radie av 2 m från trädkronornas yttergräns vid mer än x % av de spärrkroniga träden.
 - Det ska finnas minst x antal träd som vuxit upp i välhävda landskap i minst x (90) % av området. Av dem ska minst x stycken vara vitala.

Typiska arter

- Minst x av de typiska vedsvampsarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska kärlväxterna (lungört, vårärt, skogsbingel) ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Igenväxning kring grova och gamla hagmarksträd
- Brist på unga ekar av hagmarkskaraktär är på sikt negativt för de naturvärden som är kopplade till grova ekar.
- Igenväxning eller ökat graninslag kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Avverkningar med annat syfte än att bevara/förstärka de trädklädda betesmarkernas naturvärden
- Nedfall av luftburna föroreningar och kväve kan påverka artsammansättningen i fältsiktet negativt.
- Kalkning och insådd av främmande arter kan påverka florans negativt.

Bevarandeåtgärder:

Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen):

I allmänhet bör denna naturtyp huvudsakligen lämnas för fri utveckling. I detta område finns dock stora värden knutna till de äldre lövträden som vuxit upp i ett öppnare landskap. Därför bör äldre grova lövträd med hagmarkskaraktärer så som en låg och vid krona friställas för att gynna de arter som är knutna till dessa. Ett extensivt bete kan vara gynnsamt för områdets naturvärden.

Bevarandestatus:

God till måttlig.

Uppföljning:

Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

91E0 Svämlövskog*

Beskrivning: Tveksamt om denna naturtyp förekommer här, eller om den skall ersättas av 9080. Utgörs av al- och björkdominerade fuktiga skogar, huvudsakligen på marker som tidigare brukats som äng, men fått växa igen under 1900-talet. Även gamla fuktiga betesmarker ingår. Sockelbildningar i alkärren förekommer nära Rommen. Tillgången på död ved är ännu måttlig men kommer att bli god. Viktiga miljööer för bl a mindre hackspett.

Den generella definitionen för naturtypen är att den ligger i anslutning till vattendrag på jordar som är väl dränerade vid lågvatten och att skogen översvämmas regelbundet vid högvatten. Det sker en kontinuerlig pålagring av finsediment i samband med översvämningarna. Trädsiktets krontäckningsgrad är 30-100% och ask/triviallöv (var för sig eller tillsammans) utgör minst 50% av grundytan. Ask, gråal och klibbal är de vanligaste trädslagen. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog m.a.p. egenskaper och strukturer. Den kan ha påverkats av t.ex. plockhuggning, bete eller naturlig störning. Det ska finnas gamla träd, död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå. Egenskaper och strukturer som är typiska för naturskog finns normalt även i yngre successionsstadier. Buskskiktet består ofta av olika videarter, brakved, olvon och vilda röda vinbär. Fältskiktet innehåller ofta högrörter och ormbunkar, men även fattiga starttyper förekommer.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet av lövträd och åtgärder som motverkar eller hindrar naturlig åldersspridning och artsammansättning. Den är till stor del beroende av att naturlig dynamik pågår och att det finns stor förekomst av t.ex. död ved, gamla och grova träd. Naturtypen är känslig för påverkan på de hydrologiska förhållandena, minskad areal och exploatering i eller i anslutning till området. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

Arealen av naturtypen ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

- Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
- Föryngring av nyckelararter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.
- Fördelningen av nyckelararter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x. Minst x (5-10) st stammar över x (2-6) meters höjd ska finnas per ha av respektive trädslag av nyckelarterna.
- I asp och ädellövriska objekt (då dessa arter utgör mer än 30 % av virkesförrådet) med höga värden knutna till träden ska föryngring av de ingående arterna ske med minst x (5) stammar över 2-6 meter per ha.
- Minst x (90) % av naturtypens areal ska översvämmas regelbundet varje år.
- Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död ved/levande ved skall vara minst 1/5)

Typiska arter

- Minst x av de typiska kärlväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Förutsättningarna för att minst x st hackspettpar per ha av respektive art ska kunna häcka inom området ska vara uppfyllda, d.v.s. det ska finnas minst x st möjliga boträd.
-

Negativ påverkan: Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden är:

- Avverkning eller annan skogsbruksåtgärd, annat än naturvårdssyfte, i området.
- Avverkningar i närliggande lövskogsbestånd med höga naturvärden.
- Åtgärder inom eller i anslutning till området som kan påverka områdets hydrologi, till exempel dikning eller transporter i samband med skogsbruksåtgärder.
- Ökat inslag av gran eller främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn.
- Fragmentering leder till minskad kontakt mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt.
- Luftföroreningar och ökat kvävenedfall kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar samt förändra näringsstatus och artsammansättning i fältskiktet.

Bevarandeåtgärder: Lämplig skötsel (se även bevarandeåtgärder beskrivna i den allmänna delen): Naturtypen ska huvudsakligen lämnas för fri utveckling. Uppslag av gran kan dock vid behov röjas.

Bevarandestatus: Bevarandestatus okänd.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

1318 Dammfladdermus; *Myotis dasycneme*

Beskrivning: Det är troligt att Eahagen inte utgör en aktuell lokal för dammfladdermus och att arten därför bör utgå som art för området.

I södra Sverige finns observationer av flygande dammfladdermöss. Endast en yngelkoloni är dock påträffad, i Skåne. I västra Götaland finns en observation av flygande dammfladdermus från den till Eahagen närbelägna sjön Lången. Arten är uppsatt på rödlistan för hotade arter (hotkategori EN, Starkt hotad).

Dammfladdermusen jagar insekter över sjöar och vattendrag men då och då även över land. Kolonierna anträffas i bostadshus, kyrkor, hålträd. Den övervintrar i gamla gruvor och grottor. Dammfladdermusen flyttar mellan sommartillhållen och övervintringsplatserna, avstånd som konstaterats vara upp till 300 km, men kan troligen vara betydligt längre. Sannolikt berörs sydligaste och östra Sverige av genomflyttning mellan Ryssland-Baltikum och kontinenten.

Arten är känslig för brist på boplatser och övervintringsplatser samt störningar vid dessa.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan: Arten kan påverkas negativt av bland annat följande faktorer:

- Kolonier i byggnader kan uppmärksammas genom att arten syns och hörs väl och kan bilda stora kolonier. Detta innebär i sin tur en uppenbar risk att kolonierna störs av människor som ej önskar ha arten i sin omedelbara närhet.
- Dammfladdermusen kan bli utsatt för störningar på övervintringsplatserna.

Bevarandeåtgärder: Inventering för att ge bättre underlag om artens förekomst i området

Bevarandestatus: Bevarandestatus okänd.

Uppföljning:

Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare